

VLAŠKA NARODNA STRANKA PARTIA NEAMULUI RUMĂNESC

Adresa: 19210 Bor, Ul. Bobijeve 46.

Tel/fax: ++381 (0) 30 2495696; e-mail: vns.pnr@gmail.com

Saopštenje Vlaške narodne stranke povodom članka „Ponovo rumunske optužbe zbog Vlaha u Srbiji“, objavljenom u dnevnom listu „Politika“ 01.juna 2014. godine.

S vremena na vreme se svojim izrazito propagandističkim i vlahofobnim tekstovima iz Bukurešta javlja Milan Petrović, dopisnik dnevnog lista „Politika“. Pretpostavljamo da se na ovaj način domaćoj javnosti pokušava staviti do znanja da je, 14 godina od odlaska sa vlasti Slobodana Miloševića, duh propagandne mašinerije Miloševićevog režima u Srbiji itekako prisutan. Ostaje samo nejasno kome je danas, kada je Srbija definitivno krenula putem evropskih integracija, stalo da Srbiju ovakvim načinom izveštavanja vrati u tužne devedesete.

Milanu Petroviću se, međutim, mora odati priznanje na doslednosti. Kao i svi dosadašnji i nedavno objavljeni članak u listu „Politika“, prosto vrvi od neistina i poluistina.

Pošto smo u Petrovićevom članku direktno prozvani, ali i kao jedina iole ozbiljnija politička organizacija sa vlaškim predznakom, osećamo potrebu da dignemo glas protiv ovakvog načina izveštavanja koji nanosi podjednaku štetu kako vlaškoj zajednici tako i celokupnom srpskom društvu.

Kada je gospodin Petrović već rešio da napadom na našu stranku stane na branik „ugroženog srpstva“ u ovom delu Srbije, onda je najpre trebao da zna da u Srbiji ne postoji „Partija rumunskog roda“, već da je Dr Predrag Balašević predsednik Vlaške narodne stranke.

Takođe, „izvesni Saviša Žurž“ je, zapravo, Zaviša Žurž i predsednik je NVO „Ariadna filum“ iz Bora, koja u Srbiji postoji već 12. godina i uprkos neviđenoj opstrukciji i saplitanju, u skladu sa postojećim mogućnostima radi na očuvanju onog što je preostalo od kulturnog i etničkog identiteta Vlaha (kako službeno glasi naziv naše zajednice na srpskom jeziku), odnosno Rumuna (kako se pripadnici ovo zajednice zovu na svom maternjem jeziku). Kada govorimo o „onom što je preostalo od kulturnog i etničkog identiteta“ ovdašnjih Vlaha, onda imamo u vidu veoma brutalnu i agresivnu asimilaciju kojoj smo, kao zajednica, izloženi već gotovo dva veka. O tome, naravno, nema ni reči u Petrovićevim tekstovima, ali se zato ne propušta prilika da se susedna Rumunija optuži da „sve Vlahe zvanično proglašava za Rumune“. Za one manje upućene, treba napomenuti da su svi Rumuni, ma gde živeli, do priznanja rumunske nezavisnosti na Berlinskom kongresu 1878. godine, od strane čitavog sveta, zvanično bili proglašavani za Vlahe. Nikome u Rumuniji, ko bar malo drži do sebe, nikada neće pasti ni na kraj pameti da se odrekne etnonima „Vlah“ jer bi to značilo odricanje od nacionalne istorije koja datira daleko pre Berlinskog kongresa. Što se, pak, tiče Vlaha u istočnoj Srbiji, na stranu što ih, po Milanu Petroviću, Rumunija „zvanično proglašava za Rumune“, kada je te iste Vlahe Srbija, sve do kraja Drugog svetskog rata, takođe, „zvanično proglasila za Rumune“.

Ko ne veruje, može da pogleda državnu statistiku i da se uveri da su se na svim popisima stanovništva do 1945. godine, današnji Vlasi službeno tretirali kao Rumuni, odnosno pripadnici rumunske nacionalne manjine. Ni o tome, naravno, nema ni reči u osvrtima Milana Petrovića, dopisnika dnevnog lista „Politika“ iz Bukurešta, ali se zato iznose krajnje netačni podaci o zvaničnom broju „istinskih Rumuna“, koji po Petroviću žive u Vojvodini i kojima, tu ćemo se složiti sa njim, država Srbija garantuje sva moguća prava. Najpre, nije tačno da u Vojvodini, na osnovu rezultata poslednjeg popisa stanovništva, živi 35 000 kako se netačno navodi, već 29 000 Rumuna.

To što Srbija Rumunima u Vojvodini garantuje visok stepen manjinskih prava jeste za svaku pohvalu. Problem je, međutim, što isti aršini, po pitanju poštovanja manjinskih prava, ne važe na celom području Republike Srbije i na tome Srbiji rumunska strana upravo zamera.

Jedna od neizbežnih tema u propagandističkim tekstovima Milana Petrovića su „izdašne donacije“, tema bez koje bi svaka hajka na „strane plaćenike i domaće izdajnike“ bila nezamisliva.

Ono o čemu Petrović naravno ne piše jesu izdašne donacije koje rumunske vlasti izdvajaju na ime očuvanja kulturnog i etničkog identiteta Srba u Rumuniji.

Umesto što je u maniru Vojislava Šešelja sa početka devedesetih krenuo u lov na „strane plaćenike“ među Vlasima, Petrović bi čitaocima Politike trebao da upozna sa sumom preko 700 000 evra koju rumunske vlasti godišnje uplaćuju srpskoj zajednici u Rumuniji.

VLAŠKA NARODNA STRANKA PARTIA NEAMULUI RUMÂNESC

Adresa: 19210 Bor, Ul. Bobijevea 46.

Tel/fax: ++381 (0) 30 2495696; e-mail: vns.pnr@gmail.com

I umesto što svojom propagandom iz devedesetih Petrović među Vlasima traži strane plaćenike, morao bi da se zapita da li bi bilo potrebe za „izdašnim donacijama“ iz Rumunije, ukoliko bi srpska strana, po ugledu na Rumuniju, finansijski pomogla organizacijama koje se bore za očuvanje identiteta ove zajednice?

Poređenja radi, Rumunija je Savezu Srba u Rumuniji dala 700 000 evra, za 2013. godinu, dok je Srbija društvu za očuvanje kulture Vlaha/Rumuna, Ariadnae filum, za 2013. godine dala 0 (slovima nula evra). Ako se uzmu u obzir sredstva koja Rumunija ulaže u škole za Srbe u Rumuniji ta cifra se penje na oko 1 000 000 eura (milion Eura).

Od svega što je u poslednjem tekstu u Politici izneo Petrović, daleko je, ipak, najzanimljiviji nespretni pokušaj uzimanja u odbranu generalnog konzula Julijana Nicua, za koga čak i ne zna da je konzul u Zaječaru a ne u Negotinu, kako se pogrešno navodi.

Ovaj pokušaj zaštite Julijana Nicua od strane Milana Petrovića ni ne čudi uzimajući u obzir činjenicu da zbog svojih poslednjih istupa kao i aktivnosti na terenu, gospodin Nicu pre liči na portparola Socijalističke partije Srbije, odnosno timočkog episkopa SPC nego rumunskog diplomatu u ovom delu Srbije.

Vlaška narodna stranka je, zaprepašćena nepoznavanjem suštine problema vezanih za tzv. „Vlaško pitanje“ od strane ambasadora Republike Srbije u Rumuniji, Branka Brankovića.

I pored toga što je naša zajednica lišena najelementarnijih manjinskih prava poput školske nastave i bogoslužjenja na maternjem jeziku, po ambasadoru Brankoviću problem ovdašnjih Vlaha uopšte „ne postoji“ ili ga on, po sopstvenom priznanju „ne vidi“.

Ako iz samo njemu znanih razloga nije u stanju da vidi u čemu je problem, ambasador Branković vidi ono što niko drugi nije u stanju da primeti – „ubrzani napredak“!?

Uzme li se u obzir činjenica da se, i pored obaveza preuzetih potpisivanjem Protokola kojim je Rumunija usloвила put Srbije ka daljem napredovanju ka punopravnom članstvu u Evropskoj Uniji, ništa nije uradilo po pitanju školske nastave na maternjem jeziku, radio i televizijskih emisija i bogoslužjenja na maternjem jeziku, izjava ambasadora Brankovića predstavlja čist cinizam.

Još veći cinizam je uporno pozivanje na „2 do 3 hiljade Vlaha“ koji su se, po Brankovićevoj proceni „iskazali Rumunima“.

Gospodina Brankovića ali i javnost Srbije podsećamo na izjavu bivšeg predsednika Srbije Borisa Tadića date na konferenciji za štampu u novembru 2011. godine u kojoj se kaže da u istočnoj Srbiji „žive njeni građani koji se izjašnjavaju kao Vlasi, kao Rumuni i da ima onih koji smatraju da su Rumuni Vlasi i da je to izjašnjavanje istovetno“.

Kao politička organizacija čiji je prevashodni cilj očuvanje kulturnog i etničkog identiteta pripadnika vlaške nacionalne manjine, javnosti Srbije postavljamo sledeće pitanje:

Kome je cilj stvaranje podele među Vlasima i prikriivanje onih Vlaha koji, kroz sinonimiju Vlah-Rumun, insistiraju na opšte prihvaćenim istorijskim i lingvističkim činjenicama na kojima insistira i domaća stručna javnost?

Ne krije li se iza svođenja broja pripadnika onih Vlaha „koji misle da su Rumuni“ na svega „2-3 hiljade“ pokušaj asimilacije ove zajednice?

Tim više što je, prilikom anketiranja učenika za pilot projekat dopunske nastave na rumunskom jeziku, samo na području školske uprave Zaječar (borski i zaječarski okrug) bilo 1617 zainteresovanih đaka, što je daleko veći broj od ukupnog broja izjašnjenih Rumuna u ova dva okruga.

A pošto je gospodin ambasador Branković u potrazi za rešenjem našeg pitanja koje se „neće kositi sa Ustavom Republike Srbije“ ni sa „poveljom Ujedinjenih nacija i saveta Evrope“, preporučujemo mu da je prava adresa za pronalaženjem takvog rešenja na koje treba da se obrati adresa naše političke organizacije i ostalih organizacija koje se dugu niz godina bave ovom problematikom.

Rešenje je vrlo jednostavno i ni u kom slučaju se neće kositi ni sa Ustavom Srbije ni sa važećim poveljama:

1. Da država Srbija, kroz političke partije većinskog naroda i ljude bliskim vlastima, prestane sa mešanjem u izbor i rad Saveta nacionalnih manjina, uključujući i Nacionalni savet Vlaha.

VLAŠKA NARODNA STRANKA PARTIA NEAMULUI RUMĂNESC

Adresa: 19210 Bor, Ul. Bobijeva 46.

Tel/fax: ++381 (0) 30 2495696; e-mail: vns.pnr@gmail.com

2. Da država Srbija prestane sa arbitriranjem i nuđenjem gotovih rešenja po sistemu „uzmi ili ostavi“ kada je u pitanju vlaška nacionalna manjina.
3. Da država Srbija, bez ikakvog opstruisanja i naknadnog tumačenja, sprovede u delo obaveze koje je preuzela u Protokolu potpisanom u Briselu 01. marta 2012. godine.

Umesto retorike iz devedesetih, traganja za „stranim plaćenicima“ i kreiranja „poštenih“ Vlaha, samo se odgovornom politikom prema Vlasima i vlaškoj zajednici može ubrzati put Srbije ka Evropskoj uniji, kojoj svi mi – i Srbi i Vlasi bezrezervno težimo.

U Boru

10.06.2014.god.

PRESS SLUŽBA VNS

